

Príliš veľké sústo (#43)

Príspevok pridal elwe
Piatok, 22 február 2008

S pribiehajúcimi nepriateľmi majú druhovia len málo času všimnúť si priestor okolo nich. Kamenné steny jaskyne sú nahruho pokryté hrubou vrstvou ľadu a celá miestnosť tak pôsobí ako zo skla. Svetlo sa na lesklých povrchoch odráža a ešte lepšie osvetľuje miestnosť. Bolo by to dozaista príjemné miesto nebyť štyroch obrovských gorílám podobných stvorení, ktoré sa s mohutnými tesákmi a ešte väčšími pazúrami vrhajú po skupine.

„Pelor, veď moje kroky! V mene boha slnka!“ kričí Marduk a povzbudzuje tak skupinu k boju. Tá sa ako na povel púšťa do boja. Zatiaľ čo sa Žaneta pokúša skryť vybieha Baron spolu s Bushidom voči mohutným útočníkom. Marduk požehnáva skupine a prosí svojho najvyššieho osvieteného boha o silu pre jeho druhov v zbrani. Razom Bushido pocíti silu vo svojich pažiach a dávkuje ju po úderoch priamo na jedného z Yeti.

Chlpaté ozrutky sú však napriek svojej pomalosti tuhý oriešok. Rev ktorý vydávajú otriasa stenami a z pootvorených otvorov kapú dlhé sliny. Barón i Kriss inkasujú bolestivé a hlboké rany. Žaneta, ktorá sa snaží útočiť od chrbta zasahuje svojím kordom slabiny mohutného tvora, no jeho húževnatosť a mohutné telo tvrdohlavo odmietajú padnúť mätvy k zemi. Obratnému a pohyblivému Bushidovi sa zo začiatku darí skvelo uhýbať pomalým ranám snežného muža, no vo chvíli keď si všimne, že Baróna jedna príšera uväznila vo svojom silnom objatí a prestane sa sústreďovať zasahuje ho príšera s pazúrami a červená krv sa rozleje po podlahe.

Krik a bolestné zavýtia sa tu miesia so šílenými škrekmi a rinkotom zbraní. Príjemná miestnosť sa zmenila na jamu levovú. Jej lesklé ľadové steny vyzerajú ako na jatkách u mäsiara. Červená krv dopadá na biely sneh, tvorí na podlahe červené kvety a pritom ihneď zamáza. Unaveným druhom od úst stúpa para a na stenách sa im už dávno zjavili kropaje potu. Pomaly ale isto sa im darí zvažovať pomer síl v ich prospech po tom, ako dve zo štyroch potvor padajú mätve k zemi.

Tento pomer síl však hodlajú niekto zvrátiť. Niekto, koho doteraz nevideli, no predsa ich pozoroval. Niekto, kvôli ktorému precestovali vzdialenosť cez snehové pláne, niekto mocný, kto by bol schopný zbudovať miesto ako je toto. Niekto, ako je čarodej Zilrus.

Svoje úvodné „ahoj“ v podobe žiarivo bielej gule poslal ako uvítanie. Tá znenazdajky priletela do blízkosti dobrodruhov a vybuchla v namodratej oslnivej žiari. Skupinou sa v sekunde prehnalo zamrazenie tak silné, že prítomnosť v tak silnom chlade viac ako minútu by zmrazilo aj vola. Našťastie výbuch trval iba zlomok sekundy a zranil druhov až na Bushida, ktorému sa so šťastím podarilo uhnúť. To šťastie však netrvalo dlho, pretože sa uhol priamo do náručia posledného Yetiho a ten ho mohutnými labami pevne chytil. Situáciu tak ako pred chvíľkou musel vyriešiť Kriss, ktorý dvoma mečmi ňal do zápasiacej obludy až pokiaľ nepadla mätva k zemi. Marduk medzitým zosielať požehnaní a ochrany na skupinu nebojácne v mene svojho boha a liečivou magiou ošetril Krissovi utážené zranenia.

Hneď ako padol posledný Yeti mätvy k zemi druhovia sa obzerajú okolo seba hľadajúc pôvodcu predchádzajúceho zrejme magického útoku. Nikoho však nenachádzajú. Miestnosť je až na nich a štyri mätve obludy prázdna. Ale ako sa hovorí, niekedy zdanie klame.

Nestihnú si ešte ani vydychnúť a nad hlavami pri stope sa im začne v sekunde zhmotňovať akási hmla. Ta skoro okamžite hustne, rastie a rastie, tvorí malé oblaky a následne už pokrýva celý strop. Zaskočená partia sa nezmôže na slovo. Niečo

takéto ešte nikdy nevideli. Zbrane pripravené v rukách no nepriateľa nikde. Možno by im poradil ěarodej Krakonoš, no ten teraz sedí niekde na míle ďaleko a popíja popri štúdiu arkánných zvitkov teplý ěaj s rumom. Osud býva niekedy nespravodlivý.

Na potvrdenie tejto domnienky ti môžem milí ěitateľa prezradiť, že o sekundu a pol neskôr sa kdesi zo zahaleného stropu zaěali na druhov sypať malé ěadové cencúle. Ako klince dopadali na zem a zraěovali všetko, ěo im stálo v ceste. Kryštály tak tvrdé a ostré ako olovo.

Letecký útok našťastie trval iba krátku dobu. Žaneta i Bushidovi sa akoby zázrakom podarilo uhýbať pred kryštálmi a obšť tak bez zranenia na rozdiel od zostatku partie. Hmla a oblaky sa rozplynuli tak rýchlo ako vznikli a druhova s doširoka otvorenými oěami pátrajú okolo seba. „Niekde je tu ěarodej!“ kriěí Marduk a máva okolo seba palcátom. Jeho príkladu nasledujú všetci ostatní a druhovia na chvíľku vyzerajú ako divadlo pantomímny alebo baletného vystúpenia. V márnej snahe mávajú okolo seba v snahe zasiahnuť neviditeľného protivníka. Marduka sa pokúša zoslať na miestnosť kúzlo zrušenie mágie, no bohužiaľ bez úspechu. Napokon ho napadne zoslať magickú formulku ktorá mu umožní vidieť magické predmety a tá jeho zraku odkryje nejasný obrys modrej machule niekde pri strope miestnosti. „Tam hore!“ ukazuje druhom. „Tam hore nieěo vidím!“ Bushido, Žaneta i Kriss sa zbehnú pod dané miesto v snahe dosiahnuť naě no zrazu to nie je potreba. Medzi zamestnanú skupinu kdesi od vrchu dopadne starý muž rovno na nohy. Zaskoěení druhovia valia oěi a zrakom skúmajú vetchého starca s palicou v ruke.

Ten sa však obratne dotkne koncom palice Bushida a zlá energia, ktorá sa mu preleje cez telo a chystá sa ho stráviť je pacifikovaná vnútornou silou jeho Chi. Starec i keď prekvapený nespomalí a rukou spraví tajomné znamenie. V tej chvíli sa veci zaěnú uberať iným smerom a z lovca sa stáva korisť. Starec sa im pred oěami mení obrovskou rýchlosťou a behom zlomku sekundu pred nimi stojí obrovský kryštálový golem. V tej istej sekunde vchod do miestnosti zrastie silnou a hrubou vrstvou ěadu a uzavrie tak jedinú možnú únikovú cestu. Osud býva niekedy nespravodlivý.

Rozhnevaní a trápení dobrodruhovia sa vrhnú na monštrum naraz ako jeden. Baron mohutným meěom tne a seká, Bushidove údery a kopance sa striedajú tak rýchlo, že ich je ťažké sledovať, Kriss a jeho dva meěe tnú ako dvaja muži v zbrani. Marduk kúzlí posvätné kladivo ktoré sa zhmotní a zaěne biť kryštálovú obludu a Žaneta svojím kordom bodá a hľadá slabé miesto nepriateľa. Bude to staěit? Podarí sa im poraziť silného mága? Osud býva niekedy nespravodlivý.

Ozruta zrevala tak silno a strašne až od stropu padli malé kúsky ěadu. Jej tvrdá, kryštálmi pokrytá ruka udrela Krissa takou silou, že predtým bojom oslabeného elfa skoro na mieste zabila. Kriss odletel hodný kus oběaleě a na zemi lapá po dychu. Druhova tnú a sekajú do monštra ako vládu, no ich snaha zatiaľ žne iba malý úspech. O chvíľu nato napriahnutý Baron minie ruku ozruty a na chvíľu tak odhalí svoj nechránený bok. Obluda nezaváha ani sekundu a zahryzne sa Barónovi do ramena. Ten zúfalo zavýje bolesťou. Ranená družina siaha na dno svojich síl. Napokon je to boj na život a na smrť.

Zatiaľ ako sa štyria druhovia snažia koneěne premôcť a skoliť tak zmenenú formu ěarodeja, Kriss po silnej rane vidí celú situáciu inak. Zaěne do uzavretej chodby vysekávať do ěadu otvor pre prípadný ústup. Ani nie za pár minút sa tento ťah ukáže ako nanajvyš prezieravý. Z posledných síl ranení a krvaví druhovia zavelia na ústup. Po chodbách sa šmýkajú a bežia s veľkými ťažkosťami, no napokon sa im pomalej ozrute podarí utiecť. Pri vchode ich už ěaká Agrathar s vysilenou manželkou a po tom, ako zaěujú kdesi za sebou približujúce sa zavýtie neváhajú ani sekundu a bežia ěo im nohy staěia do noci, do závejov, do náruěe zasneženej krajiny.

Po pár děoch sa im s vypätím všetkých síl poradí dosiahnuť brány mesta. Unavení druhovia, po tom ako im kupec vyplatí

odmenu za záchranu jeho ženy sa ubytujú v hostinci „U kráľov“, známom drahom hostinci v meste a rozhodnú sa tu pár dní doplniť svoje sily.